

บทที่ 11

การเขียนอนุเจต (Paragraph writing)

ในบทนี้ จะได้กล่าวถึงการวางแผนการเขียนอนุเจตอย่างมีระบบ เพื่อเสนอแนะแนวทางที่ควรปฏิบัติในการเขียนอนุเจตให้มีคุณภาพ และสามารถสื่อความหมาย และความคิดได้ตามเจตนารมณ์

สาระสำคัญ

1. คำศัพท์เกี่ยวกับส่วนประกอบของอนุเจต
2. การเลือกหัวข้อเรื่อง
3. การหารายละเอียดสำหรับหัวข้อเรื่อง
4. การเขียนประโยคระบุใจความสำคัญ ประโยคสนับสนุน และประโยคสรุป
5. เอกภาพและสัมพันธภาพของอนุเจต
6. การตรวจแก้อนุเจต

วัตถุประสงค์

เมื่อเรียนจบบทนี้แล้วนักศึกษาสามารถ

1. เข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอนุเจต
2. รู้จักเลือกหัวข้อเรื่อง และทำให้เหมาะสมกับการเขียนอนุเจต
3. รู้จักวิธีการหารายละเอียดในการเขียนอนุเจต
4. เขียนประโยคระบุใจความสำคัญที่เหมาะสม
5. เขียนประโยคสนับสนุนที่มีเอกภาพและสัมพันธภาพที่ดี
6. เขียนประโยคสรุปที่เหมาะสม
7. ตรวจแก้อนุเจตที่เขียนไปแล้ว

คำจำกัดความ (Definition)

ก่อนจะฝึกเขียนอนุเจตควรทำความเข้าใจความหมายของอนุเจต และส่วนประกอบต่างๆ เสียก่อน

อนุเจต (paragraph) หมายถึงกลุ่มประโยคที่มีความสัมพันธ์กัน เนื่องจากต่างก็ช่วยอธิบายหรือให้รายละเอียดเกี่ยวกับความคิด หรือหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง โดยทั่วไปแต่ละย่อหน้าจะประกอบด้วยประโยค 3 ชนิด คือ ประโยคใจความหลัก ประโยคสนับสนุน และประโยคสรุป

ประโยคใจความหลัก (a topic sentence) คือ ประโยคที่ระบุใจความสำคัญ (main idea) ของย่อหน้า เป็นประโยคที่จะบอกให้ผู้อ่านทราบว่าอนุเจตนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องอะไรจึงควรเป็นประโยคแรกของอนุเจต อย่างไรก็ตามในข้อเขียนบางชิ้นอาจไม่มีประโยคชนิดนี้เลยก็ได้ หรือบางที่อาจเขียนอยู่ในส่วนอื่นของอนุเจต

ประโยคสนับสนุน (supporting sentences) คือ กลุ่มประโยคที่ช่วยอธิบาย หรือให้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่กล่าวไว้ในประโยคใจความหลัก แต่ละประโยคจะให้ข้อมูลเพิ่มเติมในลักษณะต่างๆ

ประโยคสรุป (a concluding sentence) คือ ประโยคที่บอกข้อสรุปเกี่ยวกับใจความทั้งหมดในประโยคสนับสนุน และระบุว่าเกี่ยวข้องกับใจความสำคัญอย่างไร อย่างไรก็ตามในบางอนุเจตที่การเขียนชัดเจน ตรงไปตรงมา ก็อาจไม่ต้องเขียนประโยคสรุปก็ได้

คำแสดงความต่อเนื่อง (Transitional words, phrases, or clause) คือ คำที่แสดงความต่อเนื่องระหว่างประโยคเป็นคำที่ช่วยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคที่เขียนให้ชัดเจนขึ้นและช่วยให้ความคิดสลับไหล ไม่สะดุดเป็นช่วงๆ

การเลือกและการจำกัดหัวเรื่อง (Selecting and Limiting a Topic)

ในการเขียนอนุเจต จะต้องเริ่มตั้งแต่การเลือกหัวข้อเรื่องมาเขียน ข้อแนะนำในการเลือกหัวข้อเรื่องก็คือ เลือกเรื่องที่คุณคิดว่ารู้จัก และมีข้อมูลพอที่จะเขียนขยายความได้ ไม่ควรเลือกเรื่องที่น่าสนใจ หรือเรื่องที่กำลังเป็นประเด็นสำคัญ เพราะบางเรื่องอาจมีความสลับซับซ้อน หรือนั้นเรื่องราวทางวิชาการมากเกินไป เช่น

- a. Astronomer
- b. Weather

ถ้าต้องเลือกเขียนหัวข้อเรื่อง 2 หัวข้อนี้ ก็อยากจะแนะนำให้เลือกเรื่อง "weather" เพราะเป็นหัวข้อเรื่องทั่วไป ที่สามารถจะกระจายได้หลายเรื่อง เช่น

- a. Weather in summer
- b. Weather in Thailand
- c. The difference of weather in each season.

ส่วนหัวข้อ "Astronomer" เป็นเรื่องเฉพาะด้านหากจะเขียนก็คงต้องไปทำการศึกษาค้นคว้าอีกมาก นอกเสียจากว่าผู้เขียนจะมีความสนใจในเรื่องนี้อยู่แล้ว และเคยศึกษารวบรวมมาไว้บ้างแล้ว

เมื่อดอกใจได้แล้วว่าจะเขียนเรื่องใดแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือ พิจารณาหัวข้อเรื่องว่า ครอบคลุมเนื้อหาหมากน้อยเพียงใด หากหัวข้อนั้นมีลักษณะกว้างและไม่เฉพาะเจาะจง (broad and general) ก็จะต้องหาวิธีจำกัดความคิดให้แคบลง หรือมีลักษณะเฉพาะมากขึ้น (more specific) เพื่อจะได้สามารถเขียนได้จบความภายในหนึ่งอนุเขต

สำหรับวิธีการจำกัดหัวข้อเรื่องให้มีความเฉพาะเจาะจงอาจทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. เลือกพูดเฉพาะตัวอย่างใดตัวอย่างหนึ่ง เช่น

General topic: Victorian Literature

Limited topic: Victorian novels

More limited: Emily Bronte

2. กล่าวถึงช่วงสมัยที่มีระยะสั้น ๆ แทนที่จะกล่าวถึงช่วงระยะเวลายาว ๆ เช่น

General topic: The history of American music

More specific: The age of Rock'n Roll.

3. แบ่งหัวข้อเรื่องออกเป็นประเด็น ๆ แล้วเขียนเพียงประเด็นเดียว เช่น

General topic: The Temple of the Emerald Buddha

Specific topic: Mural painting

4. จำกัดหัวข้อเรื่องให้แคบลงโดยเน้นเฉพาะเรื่อง ได้แก่ สถานที่ สถานที หรือวัตถุประสงค์ เช่น

General topic: Shopping

Specific topic: Shopping on tight budget (condition)

General topic: Touring Bangkok

Specific topic: Touring Grand Palace (place)

General topic: Planting flowers

Specific topic: Planting flowers for pleasure (purpose)

Exercise 1

In each of the following lists, write a topic that is more limited.

Examples

Watches → My grandfather's gold watch.

1. Camping equipment
2. Flowers
3. Musical instrument
4. Writers
5. TV stars
6. Language
7. Thai food
8. Open universities
9. Sports
10. Hobbies

Rock is a general word.

Quartz is more specific.

Quartz crystals is even more specific.

(Blumenthal : 1966, 87)

การจดและคัดเลือกรายละเอียด (Listing and Choosing Details for Topic)

เมื่อได้หัวข้อเรื่องที่มีลักษณะพอเหมาะกับการเขียนอนุเจตแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการหาข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมาใช้เขียนขยายความ วิธีทำก็คือ เขียนทุกสิ่งที่มีนึกได้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่กำหนดไว้ โดยพยายามเขียนให้ได้มากที่สุด

ขั้นตอนนี้เป็นส่วนที่มีความสำคัญมากที่สุดเดียวในการเขียนอนุเจต เพราะในบางครั้ง เมื่อตกลงใจเลือกหัวข้อเรื่องที่มีความรู้พอจะเขียนได้ แต่พอลงมือหารายละเอียดกลับปรากฏว่าคิดอะไรไม่ออก หากเป็นเช่นนั้นข้อแนะนำที่ดีที่สุดก็คือ ควรจะเปลี่ยนหัวข้อเรื่องเสียใหม่ แต่ถ้ายังอยากจะเขียนหัวข้อเรื่องเดิมต่อไป ก็อาจต้องพยายามตั้งคำถามเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องดังกล่าว เนื่องจากการพยายามหาคำตอบอาจจะดึงรายละเอียดต่างๆ ที่เคยรู้ออกมาได้ คำถามที่อาจเป็นประโยชน์คือ what, when, where, why, who เป็นต้น

เมื่อจดยรายละเอียดได้มากพอสมควรแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือ พิจารณารายละเอียดเหล่านั้นทีละข้อ แล้วจัดรายละเอียดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันเข้าเป็นกลุ่มๆ ส่วนรายละเอียดบางอย่างที่ไม่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องก็ตัดทิ้งไป

ในบางครั้งอาจพบว่า รายละเอียดต่างๆ ที่หามาได้มีมากเกินไป สำหรับการเขียน 1 อนุเจต หากเป็นเช่นนั้นก็ต้องจำกัดรายละเอียดเหล่านั้นลงไป โดยกำหนดว่าจะเขียนหัวข้อเรื่องดังกล่าวในลักษณะใด แล้วคัดเลือกเฉพาะข้อมูลที่จะนำมาใช้ประโยชน์ได้เท่านั้น

ตัวอย่าง

Topic: Studying English

Details: a. interesting

1 b. for entertaining

2 c. study in class

2 d. study from TV

1 e. watching foreign movies

1 f. listen to folk ballad

1 g. *The Titanic*

1 h. *Where have all the flowers gone*

- 3 i. in business
- 3 j. for working
- 3 k. to find a job

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าการจัดรายละเอียดไม่จำเป็นต้องเขียนเป็นประโยคก็ได้ เมื่อได้รายละเอียดแล้วก็มาจัดกลุ่ม ในตัวอย่างนี้จะเห็นได้ว่าอาจแบ่งรายละเอียดได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

- 1. entertainment
 - 1.1 watching foreign movies
 - *The Titanic*
 - 1.2 listen to folk ballad
 - *Where have all the flowers gone*
- 2. study
 - 2.1 in class
 - 2.2 from TV
- 3. business
 - 3.1 for working
 - 3.2 for finding a job

สำหรับรายละเอียดในแต่ละกลุ่มอาจแยกเขียนได้เป็น 1 อนุเลข แม้ว่าเนื้อหาในกลุ่มที่ 2 และ 3 อาจจะดูน้อยไปสักนิด หากจะเขียนจริงๆ ก็ควรหารายละเอียดเพิ่มขึ้น

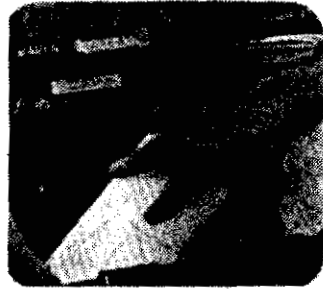
Exercise 2

Choose three of the given topics and try to write details as much as you can. Then try to group related details together.

- 1. Collecting stamps
- 2. How to study English
- 3. Summer vacation.
- 4. A game center
- 5. Smoking

The post office sorts . . .

and classifies . . .

. . . all outgoing mail.

(Blumenthal : 1996, 82)

การเขียนประโยคบอกใจความสำคัญ (Writing a Topic Sentence)

ประโยคที่บอกใจความสำคัญ (a topic sentence) เป็นประโยคที่มีความสำคัญมาก เพราะจะช่วยบอกผู้อ่านว่าอนุเจตน์นี้เกี่ยวข้องกับเรื่องอะไร และน่าสนใจเพียงใดโดยทั่วไป ประโยคนี้จะเขียนไว้เป็นประโยคแรก แม้ว่าในบางครั้งผู้เขียนอาจวางไว้ในส่วนอื่นๆ ของอนุเจตน์ก็ได้ แต่สำหรับผู้เขียนที่อยู่ในขั้นฝึกหัด ขอแนะนำให้ขึ้นต้นอนุเจตน์ด้วยประโยคที่บอกใจความสำคัญ เพราะนอกจากประโยคนี้จะช่วยนำทางให้กับผู้อ่านแล้ว ประโยคนี้ยังจะช่วยนำทางให้กับผู้เขียนด้วยว่าอย่าเขียนหลงประเด็นหรือนอกเรื่อง

การเขียนประโยคบอกใจความสำคัญ จะมีส่วนสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับรายละเอียดต่างๆ ที่ได้จัดและจัดกลุ่มเอาไว้แล้ว รายละเอียดเหล่านั้นจะช่วยบอกให้รู้ว่า ควรจะเขียนอนุเจตน์ที่มีใจความหลักอย่างไร และใจความหลักนั้นก็คือ สิ่งที่เขียนออกมาเป็นประโยคบอกใจความสำคัญนั่นเอง

ในการเขียนประโยคบอกใจความสำคัญ มีข้อแนะนำว่า ควรเขียนเป็นประโยคแสดงความคิดเห็น (Opinion statement) เพราะเป็นประโยคที่จุดประกายความสนใจของผู้อ่าน หากความคิดเห็นนั้นตรงกับความคิดของเขา เขาก็อาจอยากรู้ต่อไปว่าเนื้อหาจะเป็นอย่างไรเดียวกับที่เขาคิดหรือไม่ หากไม่ตรงกับความคิดเห็นของเขา เขาก็อาจอยากรู้อีกต่อไปว่าทำไมเป็นเช่นนั้น

ตัวอย่าง

Topic: Rich people

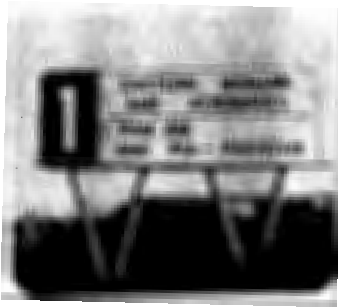
Topic sentence: Rich people are not always the happiest.

It is hard to be rich people.

Exercise 3

Write a topic sentence for the given topics. Be sure to make it an opinion statement.

1. Money
2. Working in a big city
3. Smoking
4. Thai food
5. The importance of Religion
6. Watching TV
7. Knowing English
8. Leisure time
9. Making new friends
10. Being a Thai student

promises a series . . .

of supporting details . . .

Like a topic sentence,
this airport road sign . . .

. . . that fill out meaning.

(Blumenthal : 1996, 55)

การเขียนประโยคสนับสนุน (Writing Supporting Sentences)

ขณะที่ประโยคบอกใจความสำคัญ จะแสดงความคิดหลักของอนุเฉท ประโยคสนับสนุนจะขยายความ และให้รายละเอียด ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเขียนด้วย หากอนุเฉทนั้นเขียนเพื่อพรรณาลักษณะบุคคล สถานที่ หรือสิ่งของ ประโยคสนับสนุนก็ควรเป็นประโยคแสดงข้อเท็จจริง (Fact statement) อนุเฉทที่เล่าเรื่องก็ควรขยายความด้วยประโยคแสดงข้อเท็จจริงเช่นเดียวกัน หากเป็นอนุเฉทประโยคอธิบายความคิดก็อาจขยายความด้วยตัวอย่างหรือเหตุผล (Example or Reason)

สำหรับองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยควบคุมประโยคสนับสนุนมี 2 เรื่องคือ

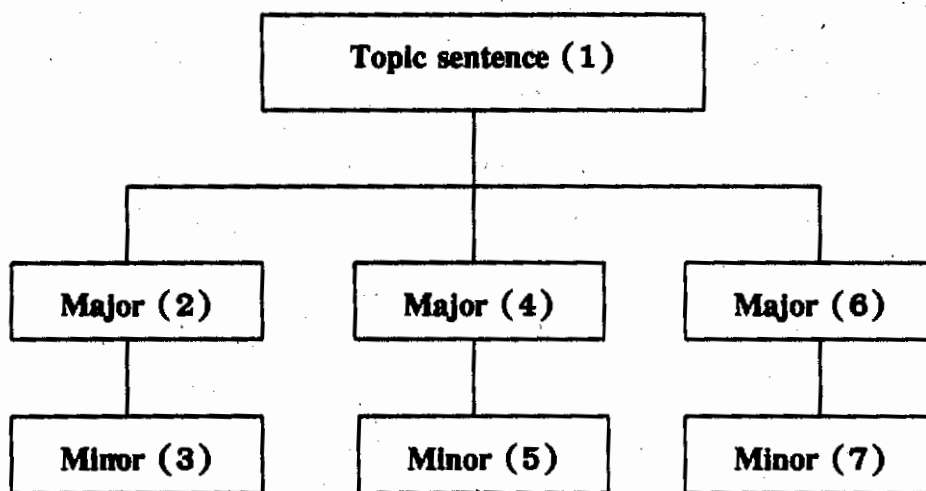
1. เอกภาพ (unity) หมายถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อนุเฉทที่มีเอกภาพก็คือ อนุเฉทที่ทุกประโยคมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทุกประโยคมีส่วนเกี่ยวข้องกัน ความคิดหลัก หรือประโยคบอกใจความสำคัญ ไม่โดยทางตรงก็โดยทางอ้อม (directly or indirectly) ประโยคที่สัมพันธ์กับความคิดหลักโดยตรง เรียกว่า ประโยคสนับสนุนหลัก (major supporting sentences) หากเป็นไปทางอ้อม เรียกว่า ประโยคสนับสนุนรอง (minor supporting sentences)

ตัวอย่าง

1. The 24 million blacks of the United states are split into three groups of roughly equal size. 2. Almost one-third have family income of \$ 10,000 or more. 3. They enjoy many of the pleasant features of middle-class status. 4. Another one-third earn between \$ 4,500 and \$ 10,000. 5. These either are on the lower edge of the middle class or have a fair chance to enter the middle class. 6. Beneath these groups are the people who earn less than \$ 4,500 and form the underclass. 7. In recent years, the underclass has made some economic and social gains, but its progress has not been constant.

(ดัดแปลงจาก *Time* 1 มิถุนายน 1974 หน้า 22)

อนุเจตนี้นั้นขึ้นต้นด้วยประโยคระบุใจความสำคัญ ซึ่งระบุว่าแบ่งกลุ่มคนผิวดำเป็น 3 กลุ่ม ประโยคสนับสนุนต่างก็ช่วยกันอธิบายให้รายละเอียดเกี่ยวกับคนทั้ง 3 กลุ่มนี้ โดยเริ่มจากกลุ่มที่มีรายได้สูงสุดไปยังรายได้ต่ำสุด ซึ่งอาจแสดงความสัมพันธ์เป็นแผนผังดังนี้

2. สัมพันธภาพ (Coherence) หมายถึง การจัดระบบความต่อเนื่อง ระหว่างประโยคต่าง ๆ ในอนุเจต อนุเจตที่ดีจะต้องมีสัมพันธภาพที่ชัดเจนระหว่างประโยคต่าง ๆ ซึ่งหมายความว่าแต่ละประโยคจะต้องมีตำแหน่งที่แน่นอน และมีเหตุผลที่อธิบายได้ว่าทำไมจะต้องอยู่ในตำแหน่งนั้น สำหรับวิธีการเรียงลำดับประโยคจะขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ในการเขียนอนุเจตนั้น ๆ เป็นสำคัญ สำหรับวิธีการเรียงลำดับประโยคในอนุเจตที่ควรรู้จักมี 3 ประเภท ดังนี้

2.1 การเรียงลำดับตามเวลา (Chronological order) คือ การเรียงลำดับการกระทำหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากจุดเริ่มต้น เรียงต่อไปเรื่อย ๆ จนถึงจุดจบ การเรียงลำดับวิธีนี้จะใช้ในการเขียนเล่าเรื่อง หรืออธิบายขั้นตอนการดำเนินงานต่าง ๆ

สำหรับคำหรือวลี (Transitional words or phrases) ที่เป็นประโยชน์ในการเขียนอนุเจตประเภทนี้ได้แก่ กริยาวิเศษณ์ คำเชื่อมบอกเวลา เช่น

after	before	in time
afterward	earlier	in the end
after a while	first	meanwhile
as soon as	finally	next
at first	later	then

ตัวอย่าง

He began to run, not knowing clearly where to run. He ran from the nearest blind man, because it was a horror to hit him. He stopped, and then made a dash to escape from their closing ranks. He made for where a gap was wide, and the men on either side, with quick perception of the approach of his paces, rushed in on one another. He sprang forward, and then saw he must be caught, and swish! The spade had struck. He felt the soft thud of hand and arm, and the man was down with a yell of pain, and he was through.

M.G. Wells

The Country of the Blind

อนุเฉทนี้เป็นการเล่าเรื่องชายคนหนึ่งที่ยพยายามหนีจากวงล้อมของกลุ่มคนตาบอดที่บีบล้อมเขาอยู่ ผู้เขียนเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันอย่างละเอียด จนทำให้ผู้อ่านสามารถติดตามเหตุการณ์ได้อย่างใกล้ชิด คำที่ผู้เขียนใช้แสดงความต่อเนื่องอยู่หลายที่ คือ “and then”

ในอนุเฉทนี้ไม่มีประโยคบอกใจความหลัก เพราะเป็นบทตัดตอนมาเพียงส่วนเดียว แต่อนุเฉทนี้มีประโยคสรุป “he was through” เป็นการประมวลว่าในที่สุด หลังจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ผ่านไป ชายผู้นั้นก็สามารถหนีรอดออกไปได้

2.2 การเรียงลำดับตามตำแหน่ง (Spatial order) หมายถึง การเรียงลำดับรายละเอียดตามตำแหน่ง โดยจะต้องเลือกจุดเริ่มต้น แล้วกำหนดทิศทาง จากนั้นก็อธิบายรายละเอียดไปที่ละจุด หัวข้อเรื่องจะเป็นสิ่งที่มาช่วยกำหนดว่าควรจะเริ่มจากจุดใด และเคลื่อนไปในทิศทางใด หากต้องเน้นความสูงของอาคารแห่งหนึ่ง อาจเริ่มจากฐานชั้นล่างไปสู่จุดสูงสุด หากเน้นความกว้าง ก็อาจเริ่มจากด้านใดด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง หรือเริ่มจากจุดไกลที่สุดมาหาจุดที่ใกล้ หรือจากข้างในออกมาข้างนอก

สำหรับคำ หรือวลี ที่อาจเป็นประโยชน์ก็คือ กริยาวิเศษณ์ หรือวลี ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ เช่น

across	beneath	down	on
around	beside	in front of	toward
behind	between	inside	under

ตัวอย่าง

The topography of Japan is very complex and beautiful. Snow-capped mountains, which make up so per cent of Japan's total land area, with their rugged peaks offer dramatic scenery. In the valleys between the mountains are clear water lakes and snow fed swift flowing rivers. The plains below the mountains, filled with rice paddies, are a brilliant green much of the year. The seashore is a complex pattern of rocky coastline, small harbors, and sandy beaches.

(Leushil : 1970, 126)

ในตัวอย่างนี้ ประโยคที่ 1 คือ ประโยคบอกใจความสำคัญ ซึ่งมีลักษณะเป็น Opinion statement อนุเจตน์ต้องการพรรณนาภูมิประเทศของประเทศญี่ปุ่นว่า "beautiful" ดังที่กล่าวไว้ในประโยคหลัก ประโยคสนับสนุนต่างเป็น fact statements ที่ให้ภาพที่สวยงามในแง่มุมต่างๆ วิธีการเรียงลำดับประโยคเป็นแบบ spatial order โดยเริ่มจากพื้นที่ด้านในเกาะที่เป็นภูเขา ทะเลสาบ ที่ราบ และชายฝั่งทะเลตามลำดับ

อนุเจตน์เป็นตัวอย่างของอนุเจตน์ที่ดีตัวอย่างหนึ่ง เพราะมีประโยคบอกใจความสำคัญที่ชัดเจน ประโยคสนับสนุนทุกประโยคเกี่ยวข้องกับใจความหลัก และมีการเรียงลำดับที่ดี จึงเรียกได้ว่ามีเอกภาพและสัมพันธภาพที่ดี

2.3 การเรียงลำดับตามความสำคัญ (Order of Importance) หมายถึง การจัดเรียงประโยคโดยคำนึงถึงความสำคัญของรายละเอียดที่มีอยู่ ซึ่งอาจกระทำได้หลายอย่าง เช่น เรียงจากสิ่งที่สำคัญที่สุด ไปหาสิ่งที่ไม่สำคัญที่สุด หรือเรียงจากสิ่งสำคัญน้อยที่สุด ไปหาสิ่งที่สำคัญมากที่สุด แต่วิธีที่นิยมเขียนและมีประสิทธิภาพคือ เรียงจากน้อยไปหา มาก เพราะเป็นการค่อยๆ พัฒนาความคิดหรือเพิ่มน้ำหนักจากจุดที่ไม่ค่อยสำคัญ ไปสู่ส่วนที่ต้องการเน้นมากที่สุด

สำหรับคำ หรือวลี ที่มีประโยชน์ คือ

better yet	first	more important
best of all	in the first place	worse yet
finally	least important	worst

ตัวอย่าง

We can go to Songkhla by several different means. First, we can go by train from Hua Lampong Station or from Thonburi Station to Hoad Yai Station. Or we can go by plane from Don Muang Airport to Songkhla Airport. We can also go by ship from Klong Toey harbor to Songkhla harbor. Finally, we can go by bus or car. Of all these ways, going by train is probably the safest.

(Leuschel : 1970, 125)

อนุเจตนนี้เป็นอนุเจตที่ดี เพราะมีเอกภาพ ทุกประโยคกล่าวถึงวิธีการ "go to Songkhla" ในประโยคสุดท้ายที่เป็นประโยคสรุปบอกว่า "the safest" คือ โดย "train" ประโยคนี้ช่วยบอกให้เราทราบว่าทำไมผู้เขียนจึงเรียงลำดับจาก "train, plane, ship, car" ทั้งนี้ เพราะเขามีความคิดว่า "train" เป็น "the safest" ส่วน "car" น่าจะเป็น "the least safe"

การเขียนประโยคสรุป (Writing a Concluding Sentence)

ในบางอนุเจต อาจจำเป็นต้องเขียนประโยคสรุปเพื่อประมวลข้อความในประโยคสนับสนุน โดยทั่วไปประโยคสรุปความจะกล่าวซ้ำสิ่งที่พูดไปแล้วในประโยคบอกใจ ความสำคัญ กล่าวคือ กล่าวถึงเรื่องเดียวกันในอีกลีลาหนึ่ง ในบางครั้งประโยคสรุปอาจเป็นการแสดงข้อคิดเห็นบางอย่างเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง เช่น ปฏิกริยาส่วนตัว เสนอแนะวิธีปฏิบัติ หรือวิธีแก้ปัญหา

คำ หรือวลี ที่ช่วยบอกให้รู้ว่าประโยคนี้เป็นประโยคสรุป ได้แก่

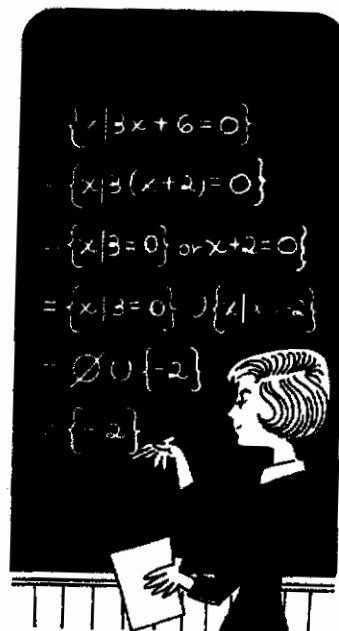
in conclusion	finally
in sum	thus

ตัวอย่าง

The process of recording a set of fingerprints is simple and experts have devised methods of classifying and cataloguing fingerprints. No two fingerprints have been found to be exactly alike. Fingerprints are the only easily recognizable key to a person's identity. In the future, fingerprints, rather than signatures, may be used to identify people.

(Brown : 1984, 427)

ในอนูเจตนี้กล่าวถึง "the process of recording fingerprint" ในประโยคสุดท้าย ผู้เขียนได้เขียนประโยคสรุปท่านายการใช้ประโยชน์จากกระบวนการนี้ว่า อาจใช้สำหรับ "identify people."

A summary sentence is like the answer to a problem.

(Blumenthal : 1966, 70)

Exercise 4

Choose any given topic to write a paragraph of 100-200 words. Follow all the given instructions already discussed in this chapter.

1. University campus
2. Entertainment at home / during festivals / etc.
3. Kinds of teachers / students / parents / politicians / etc.
4. A family reunion / vacation / etc.
5. A supermarket / a drug store / etc.
6. My hometown
7. The journey I once made
8. The most _____ experience I ever had.
9. The place I would like to go.
10. A typical weekday / weekend.
11. What I want to _____ most.
12. A trip to _____ .
13. An experience at school / on the bus/ at a resort / etc.
14. Fashions in Thailand (men's / women's / teenager's)

การตรวจแก้ (Revising a paragraph)

เมื่อได้ลงมือเขียนอนุเฉทตามขั้นตอนต่างๆ ที่ได้แนะนำไปแล้ว ขั้นตอนสุดท้ายของการเขียนอนุเฉท คือการตรวจทานและแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ สิ่งที่ต้องปฏิบัติ คือ

1. ตรวจสอบเอกภาพของอนุเฉท (unity) หรือตรวจดูความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของประโยคต่างๆ ในอนุเฉท

1.1 มีประโยคระบุใจความสำคัญหรือไม่

1.2 ประโยคใจความสำคัญเป็นประโยคที่ชัดเจน ครอบคลุมประโยค

สนับสนุนต่างๆ หรือไม่

1.2 มีการใช้คำหรือวลีแสดงความต่อเนื่องระหว่างประโยคหรือไม่

2. ตรวจสอบสัมพันธภาพของอนุเฉท (Coherence) หรือตรวจดูการจัดลำดับของประโยคต่างๆ ในอนุเฉท ดังนี้

2.1 ขึ้นต้นอนุเจตด้วยประโยคระบุใจความสำคัญหรือไม่

2.2 การจัดลำดับของประโยคสนับสนุนมีการเรียงอย่างเหมาะสมหรือไม่ เช่น การเล่าเรื่องต้องเรียงตามลำดับเวลา การพรรณนาต้องเรียงตามตำแหน่ง การอธิบายความต้องการเรียงตามความสำคัญ

2.3 มีการเรียงลำดับใจความตามที่ระบุไว้ในประโยคระบุใจความสำคัญหรือไม่ เช่น

Topic sentence: There are many kinds of pollution: water, noise, air.

Supporting sentences: Water pollution

Noise pollution

Air pollution

หากเขียนสลับใจความก็จะขัดกับสิ่งที่เขียนไว้ในตอนต้น

2.4 มีการใช้คำ หรือวลีแสดงความต่อเนื่องเพื่อช่วยระบุลำดับของประโยคหรือไม่

3. ตรวจสอบการเขียนประโยค (Sentences) คือการตรวจสอบความถูกต้องทางไวยากรณ์

3.1 ตรวจสอบโครงสร้างทางไวยากรณ์ในแง่มุมต่างๆ เช่น ความสอดคล้องระหว่างประธานเป็นกริยา การกระจายกาลและวาก เป็นต้น

3.2 ตัดแปลงโครงสร้างประโยค เพื่อให้เกิดความกระชับ สละสลวย ชัดเจน และหลากหลาย เช่น รวมประโยคความเดียวที่มีขนาดสั้นให้เป็นประโยคความรวม ที่แสดงความสัมพันธ์ชัดเจนขึ้น ลดรูปอนุประโยคให้เป็นวลีขยายความ เป็นต้น

4. ตรวจสอบการสะกด (Proofreading)

สิ่งที่ควรตรวจสอบในขั้นนี้ คือ

4.1 การสะกดคำ (spelling)

4.2 การเขียนตัวใหญ่ (capitalization)

4.3 การใส่เครื่องหมาย (punctuation)

Exercise 5

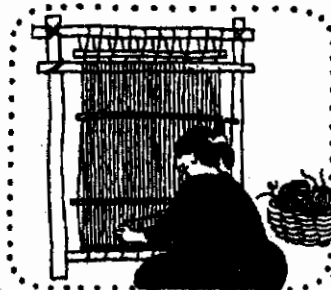
After you have written a paragraph in Exercise 4, use the suggested criteria to revise your paragraph.

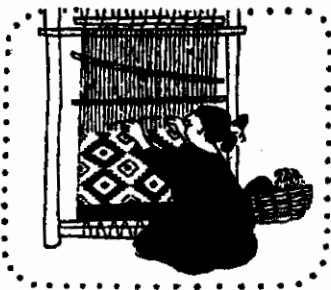
throw out what you
don't need . . .

Have a simple plan . . .

use the right material . . .

. . . and work in an
orderly manner.

(Blumenthal : 1966, 71)